

(Als afectats per l'ERO de Ràdio 9)

De quan la vida no et besa a la boca

i vénen les usures a morar-te la casa i a bregar-te el cos

de quan no treus la ràbia a bocanades de desig sinó de por

i ja no crides amb el llavis oberts el nostre evangeli.

De quan no t'atreveixes a tastar el buit, el gust amarg que deixa

colpidora la maldat.

D'allà, maldestrament, rebutjaràs amb un últim alé la submissió

que com un somni mut i en blanc i negre

et vol ser l'hoste castigat del temps.

I units, ja saps, amb la paraula,

farem la nova sintonia d'una ràdio sense ells.

Susanna Lliberós